

191. Skåne - marschen.

Här är skå-ning-ens hem, här ä' skå-ning-ens land, här ä'
 å - ker och äng, här ä' sjö här ä' strand. Och den
 främ-ling som sä - ger allt Skå - ne är platt som en
 pann-ka - ka lju - ger be - salt. Han har ald - rig haft tid att be -
 se Skå - ra - lid, och vad vet han vil, vad, om Skå -
 nörs gam - la stad. Och om "Pär - lan vid Sund" el - ler
 A - mors för - bund med små nymfer på havs - ban - det's grund.

2. Här ä' uppsjö på allt, som vårt jordklot består,
 Uppå präster och bönder och kvigor och får,
 Vi ha betor och socker och vete och kål
 Och bland svenskar det vackraste mål.
 Så nog duger vårt land,
 Våra ängar, vår strand.
 Och nog duger vår gröt,
 Våra svin, våra nöt.
 Ack i Skåne det fås
 Både gödkalv och gås,
 Ja, det bästa av allt, som består.

3. Och när främlingar komma så säga vi: se,
 Se hur Skåne i sommarens fågring kan le,
 Se vad saftiga ängar med lantmannagull,
 Som slå upp ur den urskånska mull!
 Har du sett sådant land,
 Har du sett sådan strand,
 Har du fått sådan mat?
 Ja, du ser hur vi ha't.
 Och det folk, som här finns,
 Både karlar och kvinns,
 Det ä' kärnfolk från kornets provins.

Johan Hellberg.